

Portré: Kovács Zita

1973 februárjában született Baján. Az EJF Gyakorló Általános Iskola elvégzése után a III. Béla Gimnáziumban érettségizett 1991-ben. Pécsett, a Janus Pannonius Tudományegyetemen 1997-ben szerzett magyar-művészettudomány szakos bölcsész és középiskolai tanári diplomát. 1996-tól művészettörténész muzeológusként dolgozik a Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat Múzeumi Szervezetének Türr István Múzeumában, Baján. Kutatási területe a 20. századi magyar képzőművészet, a bajai műgyűjtés története és a kortárs magyarországi művészet. Tagja a Magyar Régészeti és Művészettörténeti Társaságnak, a Bajai Honpolgár Szerkesztőbizottságának; a Múzeumbarátok Köre Alapítvány kuratóriumának elnöke, 2006-tól Baja Város Önkormányzata Kulturális,

Kovács Zita

Ifjúsági és Sport Bizottságának külsős tagja, a Köztér Esztétikai Munkacsoport vezetője. Három gyermek - Emma, Flóra és Zsigmond - édesanyja. Szabadidejét nagymamája receptjeinek elkészítésével, családjával tölti, hobbija a Dunához, a vízhez köti.

– *Hogyan lesz valakiből művészettörténész?*

– Születésünk pillanatától mindenki ott rejtőzik a lehetőség, egy ajtó tehetsége előcsalogatásához. Ezt az ajtót a szerencsésebb emberek korábban, van, aki később és olyan is akad, aki egyáltalán nem tudja kinyitni önmagában. Én nagyon szerencsés embernek tartom magam, mert a születésem korán megmutatták, tanárain pedig kinyitották ezeket az ajtókat. A művészetek kulcsait egykori tanárainak köszönhetem: Böngyik Árpádné, dr. Cseh Béla a Gyakorlóban, Kovács Lászlóné és Kósa Pál a III. Béla Gimnáziumban megismertettek különleges gondolkodókkal, kultúrákkal, az emberi és az embertelen világ fejlődésének és változásainak törvényszerűségeivel. Hatásukra olvastam el egymás után a jobbnál-jobb könyveket, kialakult az érdeklődési köröm, ami azután meghatározta a pályaválasztásomat.

– *Őn szerint mit jelent a szó, művészet?*

– A közelmúltban nyitottam meg egy kiállítást a Magyar Festők Napja alkalmából. Ott arról beszéltem, hogy vannak primitív társadalmak, ahol olyan egyszerű nyelvet használnak, amelyben kizárólag a szavak által nem lehet mindent kifejezni. Szükség van testjelekre, mimikára is. Vagyis, ha besötétedik, nagy tüzet kell rakniuk, hogy lássák egymást, mert enélkül nem értik meg egymást. A művészeteket: a képzőművészetet, az irodalmat, a zenét, a táncot, a filmet stb. is ehhez hasonlíthatom. Ha a szó kevés annak kifejezésére, amit érzünk, amit mondani szeretnénk egymásnak, a művészek feladata, hogy tüzet gyújtsanak, amelynek fényében láthatóvá válik a szavak által „elmondhatatlan”.

– *Milyennek ítéli a bajai művészeti életet?*

– Baja város művészetének gyökerei mélyből, gazdag

földből erednek. Nagy István, Tornyai János, Medgyessy Ferenc, Tóth Menyhért, Fülep Lajos, Bartók Béla neve szorosan kötődik a város művészetének történetéhez, ahogyan a mai, jellegzetesen bácskai, soknemzetiségű, több generációs művészeti közeg is, ahol egyszerre van jelen a bácskai, a felvidéki, a vajdasági vagy az erdélyi három-négy generációhoz tartozó alkotó ember. A sokféle íz, zamat ugyanakkor fontos szerepet tölt be Baja irodalmi, komoly- vagy népzenei életében, színpadi életében, pl. a Bajai Fiatalok Színháza által is. Úgy gondolom, az utóbbi két-három évben fontos változások kezdődtek el városunkban. Óriási dolognak tartom például, hogy a Szentháromság téren, a Bajai Áruház helyén a közeljövőben megnyitja kapuit egy összművészeti fórum, egy új Kultúrpalota. A város kulturális, művészeti életének gondozása talán segíthet egy új, széles látókörrrel rendelkező, értékkeremtő, értékapólo generáció felnevelésében.

– *Mit kell tenni azért, hogy közelebb kerüljenek az emberek a helyi, kortárs művészethez?*

– Ez egy igen nehéz kérdés. Az Ön válaszára én is kíváncsi lennék! Talán jobban be kellene vonni a nyilvánosságot egy-egy kulturális eseménybe. Létesítményekkel nem állunk rosszul. A Városi Színházterem megújult, vannak bemutatótermeink, a Kultúrpalotával pedig olyan hely születik, ami önmagában is vonzó lesz. Oda biztosan bemennek majd az emberek, mert kíváncsiak lesznek rá. A város mind emellé ebben az évben megalakított egy jól felépített kulturális

konceptiót, aminek megvalósításán múlhat a kérdés sikere.

– *Milyen kiállítást ajánlana az olvasók figyelmébe?*

– Október 30-án 16 órakor nyílik a Nagy István Képtárban Udvardi Erzsébet Kossuth-díjas festőművész kiállítása. Nagyon izgalmas látnivalót kínál. A művész azokat a vázlatait hozza el, melyeket élete során nagyobb kompozícióknál, templomfestészeti alkotásaihoz készített. Általuk, a kiállítás által szeretné, szeretnénk láttatni, hogy a művészet olykor sokkal bonyolultabb és nagyobb lélegzetű feladat annál, mint amit az ember első ránézésre gondol. Udvardi Erzsébet több kiállítással látogatott már haza, Bajára, de korábban táblaképeket, grafikákat, akvarelleket mutatott be. A bajai önkormányzat támogatásával Baja város és a Türr István Múzeum 2009-ben ezzel a tárlattal tiszteleg a 80 éves művész előtt.

– *Türr István Múzeum?*

– A múzeumban folyamatosan arra törekszünk, hogy az intézmény ne szentélyként éljen a köztudatban, ahová életünkben csak egyszer térünk be. Hogy az általunk gyűjtött és nálunk őrzött bajai, észak-bácskai helytörténeti, néprajzi, régészeti, képzőművészeti emlékek ne csak misztikus, leltári számmal rendelkező műtárgyak legyenek. Állandó és időszakos kiállításainkban a múzeumi tárgyak mellé mindig igyekszünk elhelyezni magát az embert is. Az egykor élt bajai embert, akinek lakóhelye újraépíthető a régész kutatásainak köszönhetően, akinek raktárunkban őrzött korszója még őrzi tulajdonosa szájának melegét, vagy akinek puszkagolyója még látható a város legrégebbi egyetemen 200 éves pajzán feliratú cél-tábláján. Az érdeklődők számára (0-99 éves korig) a város támogatásával rendszeres régészeti, helytörténeti, néprajzi, művészettörténeti múzeumpedagógiai foglalkozásokat tartunk. Az a célunk, hogy minden generáció szívesen és minél gyakrabban jöjjön be a bajai múzeumba.

F.A.